

[Finansministeren.]

ærede medlem jo kan vide noget om det; men det, der forelå for os på det tidspunkt, — det siger i hvert fald min erindring — da arbejdet sluttede sidste forår, var i hvert fald ikke sådan, at det gav os den helt store tillid til, at disse muligheder var til stede.

Nu foreligger der i alt fald den ændring i forhold til sidste sommer, at tankerne om en frigørelsesafgift, som godt nok dengang blev nævnt, er blevet udformet noget mere konkret, således at man i noget højere grad kan se, hvad det drejer sig om. Om man tør gå så vidt, som det ærede medlem gjorde, og sige, at dermed er det for vælgerne klart lagt på bordet, hvad venstre og de konservative vil, det er måske et spørgsmål, når man sådan går skitsen nærmere efter. Men man kan da i alt fald se, hvor det snerper henad, for man kan se, at der er den vidtgående overensstemmelse, at man fra alle sider er enig om, at de små handler, handler med almindelige beboelseshuse, skal gå fri, og at de store, de ekstraordinært store, fortjenester på salg af jord skal beskattes. Så kan der måske endnu være nogen uoverensstemmelse om, i hvor høj grad disse fortjenester skal inddrages, men det skal jeg ikke ved denne lejlighed gå nærmere ind på.

Når det ærede medlem — hvis jeg må sige det med i samme skynding — ligesom ville trække den forskel op, at medens befolkningen klart kunne se, hvad venstre og det konservative folkeparti ville med hensyn til grundstigningsskylden, så var det ikke lige så klart for regeringspartiernes vedkommende, må jeg sige, at den betragtning kan jeg ikke acceptere. Det er jo klart tilkendegivet fra regeringspartiernes og fra regeringens side, at det, vi vil vedrørende grundstigningsskylden, er en fiksering på grundlag af 1960-vurderingen. Jeg tror ikke, det ærede medlem skulle forsøge på at tilvejebringe tvivl om denne holdning.

Hvad angår spørgsmålet en frigørelsesafgift eller en særlig indkomstbeskatning på dette område, så er jo regeringspartiernes standpunkt for så vidt udtrykt i det oprindelige lovforslag, men vi har altså sagt, at vi er villige til at forhandle videre om at finde en ordening, og jeg kan ikke se, at der på dette felt er den store principielle forskel i synspunkterne.

Så omtalte både det ærede medlem og andre ærede medlemmer de henvendelser, som foreligger fra De samvirkende danske Landboforeninger og fra Dansk Mejeristforening. Jeg mener, det ligger sådan, at mine tilsagn vedrørende disse to henvendelser er forskellige, idet jeg har lovet, at vi nu mellem anden og tredje behandling skulle finde en løsning vedrørende den første henvendelse, medens det spørgsmål, som Dansk Mejeristforening har rejst, ikke kan klares så hurtigt; det mente jeg også vi var enige om. Jeg har måttet forbeholde mig, at vi i finansministeriet fik lejlighed til sommeren over at gennemarbejde dette problem, som jo har videre konsekvenser, som det blev nævnt. Det kan ikke blot dreje sig om mejeribestyrere, der må fratræde deres stilling; der er adskillige andre mennesker, som er i tilsvarende situation. Vi må derfor se lidt nærmere på, hvad det spørgsmål indeholder.

Hvad den første henvendelse angår, altså henvendelsen fra De samvirkende danske Landboforeninger, kan jeg sige for min del, at jeg har haft en forhandling med repræsentanter for De samvirkende danske Landboforeninger og med dem er enig om, skal jeg sige en midlertidig løsning; derom er det pågældende folketingsudvalgs sekretariat underrettet. Jeg håber, at det, der dér er skitseret, og som drejer sig både om forsikringsstatninger og om erstatninger ved ekspropriation, må kunne danne grundlag for enighed også på dette felt. Tanken er i og for sig den enkle, at man er enig om, at disse to problemer skal løses, og at den lovmæssige løsning må finde sted til efteråret, således at hvad der opstår af tilfælde i den mellemtiliggende tid ikke kommer til beskatning, fordi skattepligten jo først indtræder til næste år. Det er en løsning, som De samvirkende danske Landboforeninger — det er jo dem, der i denne omgang har rejst sagen — er tilfredse med, og jeg håber på, at også udvalget vil kunne være tilfreds dermed. Jeg håber yderligere, at det ærede medlem hr. Viggo Hauch heri vil se et vidnesbyrd om, at den forhandlingsvilje, der er lagt for dagen, er en ærlig forhandlingsvilje.

Jeg står i øvrigt lidt uforstående over